

Onze eendracht maakt (onze) macht

Na meerdere keren te zijn uitgesteld omwille van corona, heeft het ABVV Metaal Henegouwen-Namen een Uitgebreid Uitvoerend Comité gehouden op 21 januari. Dit ter vervanging van het traditioneel Congres dat wegens de toenmalige sanitaire maatregelen niet kon bijeenkomen. Tijdens dit Uitvoerend Comité werd een belangrijke wijziging doorgevoerd. Ivan Del Percio werd er verkozen tot nieuwe voorzitter van het Verbond. Hij volgt Antonio Cocciolo op, die na vele jaren van strijdvoering een punt zet achter zijn voorzitterschap. Het was ook de gelegenheid om afscheid te nemen van Antonio Zonca, Didier Scailquin, Patrick Druart en Cilles Woirin en hen te bedanken voor hun militantisme en het geleverde werk. Het Verbond werd anderzijds versterkt door de komst van Jason Dieu, Marc Demarez en Nadia Ajdain.

Politiek gezien ging dit Uitgebreid Uitvoerend Comité verder op de uitgezette koers waartoe in 2016 werd gestemd, vervolledigd met de lessen die uit corona konden worden getrokken. De pandemie heeft bewezen dat zonder klassensolidariteit, zonder de eenheid van het land, zonder sociale zekerheid en zonder vakorganisaties, de sociale en economische gevolgen voor de werknemers en werkneemsters van het land nog veel dramatischer zouden zijn geweest.

De nieuwe voorzitter heeft herinnerd aan het belang om het bewustzijn en de trots van de werkende klasse te ontwikkelen. Ze heeft laten zien dat zij van wezenlijk belang is. Toen de crisis op haar hoogtepunt was, heeft zij haar gezondheid op het spel gezet om welvaart te creëren en de maatschappij draaiende te houden. Ondertussen verborgen de renteniers en de aandeelhouders zich in hun gouden paleizen. Vandaag zijn ze helemaal terug, om onze lonen te blokkeren en hun dividenden op te strijken.

Het komt erop neer dat de pandemie het belang van de werkende klasse en het falen van de markt heeft blootgelegd. De maatschappij kon overeind blijven dankzij de werknemers en werkneemsters en al wat niet beantwoordt aan de wetten van de markt: sociale zekerheid, openbaar vervoer, ziekenhuizen, wijkgezondheidscentra, ... "We moeten de wetten van de markt en de concurrentiestrijd verlaten, en in de plaats gaan voor een veel collectievere economie". Het was dan ook uiterst belangrijk om een sterke en federale sociale zekerheid te eisen, gebouwd op solidariteit.

Een van de door de leden van het Uitgebreid Uitvoerend Comité gestemde resoluties ging over de klimaatverandering. Het Verbond heeft zijn bijzondere waardering

uitgesproken voor het doorzettingsvermogen van de jeugd, die in actie komt voor het klimaat en die een antikapitalistische boodschap uitdraagt. Aangezien het kapitalistisch economisch systeem zich niet kan blijven ontwikkelen ten koste van het milieu, moeten de vakbonden en de werkende klasse de kwestie in handen nemen om een energietransitie door te voeren die ook sociaal zal zijn.

Het standpunt van het Verbond is duidelijk: Onze eendracht maakt (onze) macht om verder te strijden! Ivan Del Percio heeft herinnerd aan het belang van de interprofessionele en nationale eenheid of eendracht die de basis is van de syndicale slagkracht:

"De echte verworvenheden zijn er niet gekomen dankzij verdeeldheid. We hebben onze sociale veroveringen kunnen verwezenlijken, kameraden, omdat we ons over het hele land hebben kunnen verenigen en omdat ook de werknemers van andere landen voor gelijkaardige eisen zijn opgekomen."

Rekening houdend met de eerstkomende gevechten die nog moeten worden geleverd, waaronder dat tegen de Wet van 96, heeft het ABVV Metaal Henegouwen-Namen erop gehamerd dat op straat moet worden gekomen om te zorgen voor krachtsverhoudingen in het voordeel van de werkende klasse: "Alle aspecten van sociale vooruitgang in ons land zijn rechtstreeks terugtebrengen op de krachtsverhoudingen, op de vastberadenheid van onze werknemers om de arbeids- en leefomstandigheden te verbeteren." Deze krachtsverhouding is enkel mogelijk wanneer wordt opgekomen voor de syndicale vrijheden. Maar ook de overtuiging om de verhouding tot de politiek te doen herleven, want het fundament van het Belgische syndicalisme is de overtuiging dat de louter economische strijd niet volstaat om de werkende klasse te emanciperen.

Dit Uitgebreid Uitvoerend Comité was dus een gelegenheid voor het Verbond om de warmte van de kameraden terug te vinden maar vooral ook om zijn visie op het syndicalisme te herbevestigen, te weten een syndicalisme op het terrein, strijdbaar en unitair. De voorzitter besloot dan ook als volgt: "Door het opbouwen van een krachtsverhouding waarbij wordt gestreden op syndicaal vlak, maar ook op het vlak van verenigingen, op cultuur-, academisch en beleidsniveau, zullen we een echt linkse koers kunnen afdwingen. Door de thema's van de werkende klasse op te dringen, kunnen we veranderingen teweegbrengen."

De regering en de werkgevers zijn dus gewaarschuwd! ◀

Antonio Cocciolo, voormalig voorzitter van de Metallo's Hainaut-Namur, tijdens zijn exit-speech

